რუსეთის სოციალ-დემოკრატიული მუშათა პარტია

პროლეტარებო ყველა ქვეყნისა, შეერთდით!

სამშაბათი, 14 ნოემბერი 1917 წ.

ბრძოლა

გაზეთი გამოდის ყოველ დღე. ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი ადრესით: Тифлисъ, Георгіевская ул. № 1. для груз. газ. „Брдзола". კორესპონდენციები და სხვა ყოველგვარი წერილები რედაქციის სახელზე შემდეგი ადრესით: Тифлисъ. Гановская ул. № 3. Редакція груз. газ. „Брдзола". გაზეთი ღირს წლის ბოლომდე 4 მ., 1 თვით 2 მ. განცხადებები დაიბეჭდება მხოლოდ უკანასკნელ გვერდზე და სტრიქონი პეტიტის ღირს 20 კ.

ფასი 10 კ.

№ 34 რუსეთის ს.-დ. მუშ. პარ. (ბოლშევიკების) კავკ. საოლქო და თფილისის კომიტეტების ორგანო. 34

გაუმარჯოს საბჭოების რევოლიუციონურ მთავრობას.

მუშებო, სალდათებო, გლეხებო, მედგრათ დაუჭირეთ მხარი მუშების და გლეხების მთავრობას!

ამხანაგებო მუშებო, გლეხებო, სალდათებო, ქალაქის და სოფლის ღარიბ-ღატაკნო!

დამფუძნებელ კრების

№ 5 **არჩევნებში მხარი დაუჭირეთ პროლეტარიატის პარტიას, ხმა მიეცით ინტერნაციონალისტ-სოციალდემოკრატების ბოლშევიკების სიას** **№ 5**

თფილისი, 14 ნოემბერი.

დამფუძნებელი კრების არჩევნები გრძელდება. ამავე დროს გრძელდება სამოქალაქო ომი, რომელიც დაიწყო კონტრ-რევოლიუციონერმა ბურჟუაზიამ და რომელსაც შესაფერი პასუხი გასცა პროლეტარიატმა და ჯარმა. დაემხო ხალხის მოღალატე კერენსკის მთავრობა მარა ბრძოლა კიდევ გრძელდება.

ამ არჩევნებში ყველა პარტია გამარჯვებას ცდილობს, რისთვისაც უხვათ ხარჯავს ლამაზ სიტყვებს ხალხის გულის მოსანადირებლათ. ყველა ისინი ხალხს პირდებიან ზავს, მიწას და თავისუფლებას, ყველა ისინი ალთქმას დებენ—ვიბრძოლებთ და თავს დავსდებთ მათ მოსაპოებლათო.

მაგრამ ეს ბრძოლა უკვე დღეს სწარმოებს. გამარჯვებულმა ხალხმა შეადგინა მუშების და გლეხების მთავრობა, რომელიც თავ-განწირულათ იბრძვის ხალხის უფლებისათვის. ის აღჭურვილია მუშების, გლეხების და სალდათების ნდობით, მის წინაალმდეგ დარაზმულია მთელი კონტრ-რევოლიუცია, ყველა შავბნელი ძალები, ხალხის მოსისხლე მტრები. ბრძოლა ხალხსა და მის მტრებს შორის უკვე სწარმოებს. ვინც ამ ბრძოლაში მონაწილეობას არ იღებს და გვერდზე დგას, ის არც როდის არ იბრძოლებს ხალხისთვის, ის სხვის გატკეპნილ გზით არჩევს წასვლას, ის გამარჯვებულს მიეშხრობა, ვინც უნდა იყოს ეს გამარჯვებული,—ხალხის მტერი თუ ხალხის მეგობარი.

ვიბრძოლებთ დამფუძნებელ კრებაშიო, გაიძახიან გულუბრყვილოთა მოსახიბლავათ სხვა და სხვა პარტიები. მაგრამ ბრძოლა უფრო აშკარა და სასტიკი იმავე უფლებისთვის სწარმოებს დღეს. რას აკეთებენ ამ ბრძოლაში ეს „მებრძოლი" პარტიები? ვის მხარეს არიან? ვის თანაუგრძნობენ?

ისინი ებრძვიან, რამდენათაც ძალა შესწევთ, მაგრამ კონტრ-რევოლიუციას კი არა, ისინი ებრძვიან ხალხის მთავრობას, სახელს უტეხენ მუშების და გლეხების მთავრობას, ზურგში მახვილს სცემენ რევოლიუციას, ამაგრებენ კონტრ-რევოლიუციას!

მენშევიკები და ესერები სიტყვით პირდებიან ზავს, მიწას და თავისუფლებას, საქმით ღალატობენ ზავს, მიწას და თავისუფლებას. ისინი პირდებოდენ რვა თვის წინათაც. არ შეასრულეს დანაპირები რვა თვის განმავლობაში, თუმცა ძალა-უფლება მათ ხელში იყო. არ ასრულებენ თავის პროგრამას არც ახლა, რაცა აშკარათ სჩანს იქიდან, რომ არ უჭერენ მხარს და ებრძვიან იმ მთავრობას, რომელიც საქმით და არა სიტყვით ახორციელებს ხალხის ლოზუნგებს: ზავს, მიწას, თავისუფლებას.

არც ერთი ხმა ამ ხალხის მოღალატე პარტიებს! სრული უნდობლობა მათ იმის ჯილდოთ, რაც რვა თვის განმავლობაში მათ ხელი შეუწყეს ომის გაჭიანურებას, ეკონომიური ცხოვრების უარესათ არევდარევას, თავისუფლების დათრგუნვას, კონტრ-რევოლიუციონური ბურჟუაზიის გაძლიერებას.

მხოლოთ ბოლშევიკებია ერთგული თავისი სიტყვის. მათ პირველათ დააწერეს თავის დროშაზე: ზავი, მიწა და თავისუფლება. პირველივე თავ-განწირულათ შეუდგენ ამ ლოზუნგების პრაქტიკულათ განხორციელებას. მათ დაამხეს კონტრ-რევოლიუციონური მთავრობა და მთელი ძალა-უფლება რევოლიუციონერ ხალხს გადასცეს. ბოლშევიკებისგან შემდგარმა მუშების და გლეხების მთავრობამ უკვე გადადგა რევოლიუციონური ნაბიჯი ზავის ჩამოსაგდებათ, მათ წინადადება მისცეს მეომარ ქვეყნების მთავრობებს დაუყოვნებლივ გაიმართოს ზავზე მოლაპარაკება; ამ წინადადების უარყოფას იმპერიალისტურ მთავრობების მხრით მოყვება რევოლიუციონური ცეცხლის აგზნება მათ ქვეყნებში. რომელიც სამუდამოთ წალეკავს მუქთა-ხორების და მტარვალების ბატონობას.

ამავე მთავრობამ გამოსცა დეკრეტი მიწის შესახებ, რომელიც სამუდამოთ სპობს მიწაზე მემამულეთა საკუთრებას და მოუწოდებს გლეხობას შეგნებულათ და შეკავშირებულათ გაატაროს ეს კანონი ცხოვრებაში.

ამ მთავრობამ დააკანონა რვა საათის სამუშაო დღე, მოსპო კერენსკის წიერ აღდგენილი სიკვდილით სასჯელი და ირგვლივ ბურჟუაზიული მტრებით და მათი ერთგული ინტელიგენტებით გარშემორტყმული მედგრათ იბრძვის მუშების და გლეხების ინტერესებისათვის.

ის გამარჯვებს ამ ბრძოლაში, რადგან მუშებმა, სალდათებმა და გლეხებმა უკვე შეიგნეს თავისი ინტერესები და მთელი ძალღონით იცავენ თავის მთავრობას აშკარა და ფარული მტრების თავდასხმისაგან.

მუშებო, სალდათებო, გლეხებო! დაამტკიცეთ დამფუძნებელი კრების არჩევნებშიაც, რომ თქვენ შეგნებული გაქვთ თქვენი ინტერესები, რომ თქვენ მხარს უჭერთ იმ პარტიას, რომელიც სიტყვით კი არა გპირდებათ, საქმით ახორციელებს თქვენს არსებით და უსაჭიროეს მოთხოვნილებებს; მხარი დაუჭირეთ მუშების და გლეხების მთავრობას, რომელიც უკვე ახორციელებს ლოზუნგებს ზავის, მიწის და თავისუფლების შესახებ. მხარი დაუჭირეთ ბოლშევიკების პარტიას, რომელიც ბრძოლით მიგიყვანთ თქვენ უჭველ გამარჯვებამდე, ხმა მიეცით ბოლშევიკების სიას № 5.

მენშევიკების და ესერების ახალი კონტრ-რევოლიუციონური ნაბიჯი.

ადგილობრივ მენშევიკებს და ესერებს ჟორდანიას, გეგეჭკორს, დონსკოის და სხვებს დაუმზადებიათ პროექტები ამიერკავკასიის გამოყოფის შესახებ რუსეთიდან. ამისთვის დროც შესაფერი აირჩიეს.

იმათ ეგონათ, რომ ოქტომბრის რევოლიუცია რამდენიმე დღის განმავლობაში დამარცხდებოდა, რომ მუშების და გლეხების მთავრობას კერენსკის ჩქარა სძლევდა მაგრამ იმედი გაუცრუვდათ: ხალხის კომისარების მთავრობა ბოლშევიკების მეთაურობით ძლევამოსილი გამოდგა და ის თან და თან მაგრდება. მაგრამ, თავისთავად იგულისხმება, რომ კონტრ-რევოლიუციონური ბურჟუაზია და მემამულეები ჯერ კიდევ დამარცხებული არაა სავსებით. კერენსკი პეტროგრადთან დამარცხების შემდეგ სადღაც გადაიკარგა, მაგრამ სამაგიეროთ კალედინი დონის ოლქში და ჩრდილოეთ კავკასიაში ჯერ კიდევ თავგამოდებული მოქმედებს. რუსეთი მართლაც რომ ორ ბანაკათ არის გაყოფილი: ერთ მხარეზე დგანან მუშები, ჯარისკაცები და გლეხები, მეორე მხარეზე კი კაპიტალისტები და მემამულეები. ამ ორ ბანაკს შორის სამოქალაქო ომია გაჩაღებული. აშკარაა რომ უომოთ, უბრძოლველათ არც ერთი მხარე არ დასთმობს თავის პოზიციას. მენშევიკები და ესერები ამ ომში, ამ ბრძოლაში მარტო ანარქიას და არევ დარევას ხედვენ, იმათ არა სწამთ მუშების და გლეხების მთავრობა, ისინი არ სცნობენ მუშების, სალდათების და გლეხების დეპუტატების საბჭოებს, იმათ არ უნდათ, რომ მუშებმა და გლეხებმა ჩაიგდონ ხელში მთელი ძალა-უფლება. მაშ, რა უნდათ იმათ? კერენსკის და კალედინის გამარჯვება, არც მეტი არც ნაკლები. მხოლოთ აშკარათ ამას ვერ ამბობენ, თუმც არსებითი მთელი ამათი პოლიტიკა აქეთკენ არის მიმართული.

ჩვენ ვიცით, რომ ადგილობრივმა მენშევიკებმა მეტათ ორჭოფი პოზიცია დაიჭირეს 24—25 ოქტომბრის რევოლიუციის შესახებ: იმათ აშკარათ ვერ დაგმეს ახალი რევოლიუცია, როგორც ეს ჩაიდინეს ესერებმა. მაგრამ ისინი რომ მთელი სულით და გულით კერენსკას თანაუგრძნობდენ, ეს ჩვენთვის ცხადზე უცხადესი იყო. მხოლოთ თავიანთ ნამდვილი სულისკვეთების გამომჟღავნებას ვერ ბედავდენ. თითქო ნეიტრალიტეტს იცავდენ, არც ერთ მხარეს არ ესარჩლებოდენ; ამაში ხედავდენ ისინი დიდ სიბრძნეს. მაგრამ ისინი ჩვენ გვატყუებდენ. მენშევიკები დარწმუნებული იყვნენ იმაში, რომ კერენსკი მყისვე გაიმარჯვებდა და ბოლშევიკებს სამუდამოთ მოსპობდა. მაშინ დიდსულოვანი მენშევიკები სიძლიერესაც კი გამოიჩენდენ ჩვენ მიმართ, თუმც გულში ნამეტანი ნასიამოვნები დარჩებოდენ. მაგრამ, როგორც ვიცით, საქმე სულ სხვანაირ ბოლოს ღებულობს: რევოლიუცია თან და თან იმარჯვებს, კონტრ-რევოლიუცია კერენსკის და მისი ამყოლ-დამყოლების სახით მარცხდება. მენშევიკებს მოთმინება თან და თან ეკარგებათ, ცრუ სიბრალული შეუკავებელ სიბრაზეზე გადადის. ისინი კარგათ გრძნობენ, რომ პეტროგრადი, მოსკოვი და რევოლიუციის სხვა ცენტრები რუსეთში იმათთვის სამუდამოთ დაკარგულია, და მხოლოთ

გაუმარჯოს მუშების და გლეხების რევოლიუციას.

მთელი ძალა-უფლება საბჭოებს.

გაუმარჯოს ზავს! გაუმარჯოს ყველა ქვეყნის მშრომელთა ძმობას!

სოციალურათ და ეკონომიურათ ჩამორჩენილ ამიერ-კავკასიაში გრძნობენ ისინი თავს თამამათ. მაგრამ თუ დღევანდელი ცენტრალური მთავრობა გამაგრდა და დამკვიდრდა, აქაც იმათი პოზიცია ძალზე შეირყევა. აქედან აშკარაა, რომ იმათ სურთ უზრუნველყონ თავისი თავი ამიერ კავკასიაში მაინც.

ამ მიზნით მენშევიკებმა და ესერებმა საქართთ გამოიმუშავეს პროექტი ამიერ-კავკასიის გამოყოფის შესახებ რუსეთიდან, ე. ი. ცენტრალური მთავრობისგან. მიზეზათ იმას ასახელებენ, რომ რუსეთში ანარქია გამეფდა, და ჩვენ არ გვინდა, რომ ეს ანარქია ამიერ-კავკასიაშიაც გადმოვიდესო. ცენტრებთან კავშირი გაწყდა და ჩვენ ვალდებული ვართ ჩვენ თავს ჩვენ ვიპატრონოთო. ყველაფერი ეს კარგი, მაგრამ ერთი ვკითხოთ, სად იყვენ ეს ვაჟბატონები აქამდის? რატომ ახლა მოუნდათ გამოყოფა რუსეთიდან, როცა იქ ძალა უფლება საბჭოების ხელში გადავიდა ან ახლა გადადის, როცა იქ დაარსდა მუშების და გლეხების მთავრობა, და როცა ეს მთავრობა შეუდგა ზავის განხორციელებას იტყვით კი არა, არამედ საქმითაც, როცა ის ახორციელებს მიწის გადაცემას ხალხისთვის. აშკარაა მენშევიკებს არასოდეს არ უნდათ მუშების და გლეხების მთავრობის გამარჯვება. ამიტომ ისინი სწყვეტენ კავშირს ცენტრალურ მთავრობასთან და იმავე დროს უკავშირდებიან დონის ცნობილ ატამანს კონტრ-რევოლიუციონერ კალედინს. ეს უკანასკნელი, როგორც ვიცით, [illegible] მტერია რევოლიუციის, მუშების და გლეხების. მან თავის მიზნათ დაისახა ბოლშევიკების მოსპობა და [illegible] მუშაობა.

მენშევიკებს და ესერებს, როგორც სჩანს, მოლაპარაკება უნდა ქონდეთ ერთმანეთშორის. ეს გამოჩნდა [illegible] ამიერ-კავკასიაში.

კონტრ-რევოლიუციონერების გეგმა [illegible] კერენსკის მთავრობის [illegible] მარტივია. [illegible] რევოლიუციონურ პეტროგრადის და მოსკოვის შიმშილის და სიცივის საშუალებით დაძლევა, ვინაიდან ჩრდილოეთი სანოვაგეს უმთავრესათ სამხრეთიდან ღებულობს. კალედინს საშუალება ეძლევა რამდენიმეთ გაუჭიროს პეტროგრადს და მოსკოვს ამ მხრით საქმე. ამის შესრულება მას უფრო გაუადვილდება თუ ზურგს უკანიდან, ე. ი. ამიერ-კავკასიიდან შიში არავის ექნება. ერთი სიტყვით ამიერ კავკასიის მენშევიკები და ესერები ყველა ნაციონალისტურ და ბურჟუაზიულ პარტიებთან ერთათ, კალედინს და კერენსკის, ე. ი. მთელ კონტრ-რევოლიუციონურ ლაშქარს, რომელიც ამ ჟამათ მუშების და გლეხების მთავრობას ებრძვის, შესაწევ სამსახურს უწევენ. დეე იცოდნენ, რომ ისინი იდებენ თავის თავზე მძიმეთ დიდ პასუხის მგებლობას. ნუ გონიათ, რომ თვალთმაქცობით ახლა ფონს გავიდენ. „გაწყდა ის ძაფი, რომელიც ჩვენ ცენტრთან გვაერთებდა.“—განაცხადა ნ. ჟორდანიამ 11 ნოემბრის სხდომაზე.

დიახ, გაწყდა, მაგრამ თქვენი მეოხებით და არა სხვა რამით. თქვენი მოვალეობა იყო ეს ძაფი მთელათ შეგენახათ, მაგრამ თქვენ მხოლოთ კერენსკისთან იყავით დაკავშირებული და რადგი კერენსკის მთავრობა დაეცა, ახალ მთავრობასთან, მუშების და გლეხების მთავრობასთან თქვენ არ ისურვეთ კავშირის დაჭერა. აშკარაა, თქვენ ისევ ხალხის მოღალატე კერენსკისთან გინდათ კავშირის აღდგენა. უეჭვით მხოლოდ იმ დროს, თუ როდის დამარცხდება მუშების და გლეხების მთავრობა. მაგრამ ამ დროს თქვენ ვერ მოესწრებით. კალედინიც ვერ გიშველით.

რაც შეეხება საზოგადოებრივი ანარქიის მოსპობას, აშკარაა ამიერ კავკასიის გამოყოფა ამას სრულებით ვერ უშველის; პირიქით, ეს გამოყოფა კიდევ უფრო გააძლიერებს იმ ანარქიას და არევ-დარევას, რომელიც დღეს არსებობს, ვინაიდან ამის მიზეზი სულ სხვაა. იგი გამოწვეულია უმთავრესათ ხანგრძლივი ომით, იგი გამოწვეულია ბურჟუაზიის ეკონომიური პოლიტიკით. მაშასადამე ანარქიას ბოლოს მოუღებს მხოლოდ ომის გათავება და რევოლიუციის ბოლომდი მიყვანა, ე. ი. ბოლშევიკების გამარჯვება.

თქვენი პროექტი კი ყოველივე ამას გვერდს უვლის. მაგრამ ეს კიდევ არაფერია, რომ ის პირდაპირ კონტრ-რევოლიუციონურ ნაბიჯს არ წარმოადგენდეს.

ფ. მ.

მომავალი კატასტროფა და მასთან ბრძოლა.

ნ. ლ ე ნ ი ნ ი.

გაგრძელება იხ. № 33.

დაუმატოთ ახლა ამას ომი.

[illegible] ომის საჭიროებისთვის: ამაზედ მქონდა ლაპარაკი „პრავდა“-ში, [illegible] რომ ისინი, [illegible] ეწინააღმდეგებიან სოციალიზმის შემოღებას დღევანდელ პირობებში, [illegible] რადგან ჩვენ ვლაპარაკობთ არა სოციალიზმის განხორციელებაზედ დღესვე ან ხვალ, არამედ ხაზინის მძარცველთა გამოაშკარავებაზე.

კაპიტალისტური მეურნეობა ომის საჭიროებისთვის, რომელიც დაკავშირებულია სამხედრო ფოდრატებთან, [illegible] საარაკო მოგების, რომლითაც ჯიბეს ივსებენ კადეტები, ესერების და მენშევიკების თანხმობით. ამ ტომაც არის, რომ ეს ვაჟბატონები ეწინააღმდეგებიან სავაჭრო საიდუმლოების გაუქმებას და მით ხელს უწყობენ ხაზინის გაძარცვას.

ომი რუსეთს უჯდება დღეში 50 მილიონი მან. და ეს 50 მილიონი უმეტეს ნაწილათ მოიჯარადრეების ჯიბეში ჩადის. ამ ფულიდგან დღეში 5 მილიონიდგან 10 მილიონამდე, და შეიძლება მეტიც, შეადგენს კაპიტალისტების „უცოდველ შემოსავალს“, რომელშიაც, რა თქმა უნდა, ცოტა ნაწილი „ჩინოვნიკებსაც“ უდევთ. ეს მით უმეტესად ითქმის მსხვილ ფირმებზედ და ბანკებზედ, რომელნიც აგროვებენ ფულებს სამხედრო ოპერაციების უზრუნველყოფისთვის, ეს სესხი მათ აუწერელ მოგებას აძლევს, რაც ხაზინის გაძარცვას უდრის. ან სხვა რა უნდა უწოდოთ ამ მოგებას, რომელსაც ეს ხდება უბედურ ომის „შემთხვევში“ გამოა ასი ათასობით და მილიონობით ხალხის გაწყვეტის „შემთხვევის“ გამო.

„უზრუნველ ყოფით წერილებმა“, რომლებს დამალვას ცდილობენ ბანკები და რომლებიდგანაც სჩანს, თუ ვინ ისუქებს ჯიბეს აუტანელ სიძვირის მეოხებით, ყველამ უწყის. ამიგებზედ ყველა ლაპარაკობს საზოგადოებაში [illegible], თვით ბურჟუაზიულ მწერლობაშიც არა ერთხელ მიუქცევიათ მათზედ ყურადღება, მიუხედავათ იმისა, რომ ეს მწერლობა ცდილობს არ შეეხოს ამისთანა არა სასიამოვნო ფაქტებს ბურჟუაზიის მოქმედებიდგან. დიახ, ეს ყველამ იცის, ყველა ხედავს, ყველა [illegible] და უროგდება მთავრობა, რომელიც მხოლოთ ცარიელი სიტყვით მოითხოვს კონტროლის და ეკონომიურ ცხოვრების დონეზედ დაყენებას.

რევოლიუციონური დემოკრატები, რომ ისინი მართლა იყვნენ რევოლიუციონერები და დემოკრატები, დაუყონებლივ გამოსცემდნენ კანონს, რომელიც გააუქმებს „სავაჭრო საიდუმლოებას“, [illegible] და მოიჯარადრეებს [illegible] ანგარიში, არ მისცემს ნებას მთავრობის უდასტუროთ დაანებონ თავი საქმეს, შემოიღებს ქონების კონფისკაციას და დააწესებს უმძიმეს სასჯელს *) [illegible] და ხალხის მოტყუებისთვის. ამას გარდა იგივე კანონი მოაწყობდა კონტროლს და განიხილავს ძირიდან, დემოკრატიულათ, თვით ხალხის მხრივ, [illegible] მუშების და [illegible].

ჩვენი მენშევიკები და ესერები [illegible] ვინაიდგან ამ კითხვების შესახებ [illegible] იმეორებენ იმავე, რასაც გაიძახიან [illegible] „[illegible]“, სახელდობრ „რომ კაპიტალისტები გაგვექცევიან, თუ შემოვიღებთ სასტიკ ზომებს მათ წინააღმდეგ, უკაპიტალისტებოთ კი [illegible] ძნელია, რადგან ეწყინება ინგლისის და საფრანგეთის მილიონერებსაც და სხვა ამისთანებს. შეგვიძლიან ვიფიქროთ, რომ ბოლშევიკები თითქო რაღაც ახალის ჯერ არავისთვის გაუგონარ ამბებს მოგვითხრობენ, რასაც კაცობრიობის ისტორიაში ადგილი არა ჰქონიყოს, ნამდვილად კი ჯერ კიდევ 125 წლის წინეთ, საფრანგეთში, რევოლიუციონერი დემოკრატები, რომელნიც მტკიცედ დარწმუნებულნი თავიანთ სამართლიან მოგერებითი ბრძოლაში, რასაც იზიარებდა ფართო მასსა, ახერხებდნენ რევოლიუციონურ კონტროლის მოწყობას მეტადრე ბაზზედ, და ამას დაუფასებელი სარგებლობა მოჰქონდა ხალხისთვის. ეს ყველამ უწყის. უწყის ისიც, თუ როგორი მოწყობით იხსენიებს მათ მთელი ქვეყანა. 125 წლის განმავლობაში კაპიტალიზმი გაიზარდა, შეიქნა ბანკები, სინდიკატები, რკინის გზები და სხ. და ამით გაცილებით გაადვილდა და გამარტივდა დემოკრატიულ კონტროლისთვის საჭირო საშუალებანი. ჩვენ გამოვა მუშების და გლეხების კონტროლზედ ექსპლოატატორების და კაპიტალისტების წინააღმდეგ.

არსებითი კითხვა კონტროლისა იმაში მდგომარეობს, თუ ვინ ვის აკეთებს კონტროლს, ე. ი. რომელი კლასის წინააღმდეგ არის დანიშნული ეს კონტროლი. რესპუბლიკანურ რუსეთში დღესაც, როდესაც მოქმედებს უეჭველათ [illegible] ეგრედ წოდებული რევოლიუციონერ დემოკრატიული ორგანოები, კონტროლის როლში დარჩა და არის კიდევ მემამულენი და კაპიტალისტები. შედეგში ჩვენ ვხედავთ კაპიტალისტების „[illegible]“, მძარცველობის გაძლიერებას, რომლის გამო მთელი საზოგადოება [illegible] და იმ არეულობას რომლის გაძლიერებას ხელს უწყობენ კაპიტალისტები. ჩვენ უნდა უშიშრათ და გაბედულათ გავწყვიტოთ კავშირი ძველთან და დავამყაროთ ახალი. ჩვენ უნდა შევქმნათ კონტროლი მუშების და გლეხების მხრივ მემამულეებზედ და კაპიტალისტებზედ. ამას კი მენშევიკები და ესერები ძალიან უფრთხიან.

(გაგრძელება)

*) მე უკვე გამოვთქვი ეს აზრი ბოლშევიკურ მწერლობაში, რომ სასჯელი უნდა იყოს სიკვდილით დასჯა. რამდენათაც მას სახეში აქვს გაყვლეფილი მასსები და მუშები, მხოლოთ რაც შეეხება ექსპლოატატორებს, შემალულებს და კაპიტალისტებს, არა მგონია, რომ, როგორიც რევოლიუციონური მთავრობაც იყოს, სიკვდილით დასჯა ს[illegible].

ჩვენი დროის [illegible].

პეტროგრადის პროლეტარიატმა და გარნიზონმა განატარებული კლასის [illegible] მთავრობის სასიკვდილო ლახვარი ჩასცა გულში [illegible] კონტრ-რევოლიუციას, რომელიც ბრძოლის [illegible] რევოლიუციონერი ჯარი და მუშებმა თავი გაუსწორეს და ქვეყანას დაღუპვას გადაარჩინეს. გამარჯვებულმა პროლეტარიატმა და ჯარმა შეადგინეს ახალი მთავრობა—მთავრობა მუშათა, ჯარისკაცთა და გლეხთა საბჭოების წინაშე პასუხის მგებელი. აღსრულდა ის, რასაც 8 თვის განმავლობაში ელოდა რუსეთის რევოლიუციონერი დემოკრატია. ერთის დაკვრით მუშათა კლასმა და გლეხ-კაცობამ გაანადგურა ბურჟუაზიისა და მემამულეების კონტრ-რევოლიუციონური მთავრობა. დღეს მშრომელ ხალხს ჰყავს თავის მთავრობა, რომელიც მხოლოდ და მხოლოდ მშრომელი მასის ინტერესებს იცავს. ამის განხორციელებას კიდევაც შეუდგა მუშათა, ჯარის კაცთა და გლეხთა მთავრობა. მან გამოსცა დეკრეტები ზავის, მიწისა, დამფუძნებელი კრების შესახებ და სხვა და სხვა. იმ მთავრობის, რომლებიც განხორციელებისთვის მენშევიკ-ესერების დაცული მთავრობას 8 თვის განმავლობაში არავითარი ზომები არ მიუღია, ახალმა მთავრობამ

ერთ კვირაში ხორცი შეასხა. რომელი მუშა იქნება, ან გლეხი, ან ჯარის კაცი, რომ ისეთ მთავრობას მხარი არ დაუჭიროს და მის გასამაგრებლად თავი დაიწიროს! მაგრამ რას შვებიან მენშევიკები და ესერები? საკვირველია ამ, უკაცრავათ პასუხია, „სოციალისტური პარტიების" საქმე. ათეული წლების განმავლობაში ეს პარტიები ხალხს აწყალიდენ—ებრძოლეთ თავისი ინტერესებისათვის; ე. ი. 8 საათის სამუშაო დღე, მიწა, თავისუფლება, ზავი, ეროვნებათა სრული თვით გამორკვევის უფლება—აი რა უნდა მოეპოვებინა ბრძოლით ხალხს. ახლა გავსინჯოთ რა ჰქნეს მენშევიკ-ესერებმა, რაც ისინი მთავრობაში მოექცნენ?! მათ დაავიწყდათ თავიანთ დროშაზე წითლად წარწერილი ლოზუნგები. 8 თვის განმავლობაში მუშათა კლასს პოლიტიკურ თავისუფლებასაც უხრჩავდენ, არა თუ ეკონომიური მდგომარეობა გაუუმჯობესეს. (გაიხსენეთ მუშათა გაზეთების დახურვა, წერეთლის მიერ შეიარაღებული ძალით გამოლაშქრება წინააღმდეგ მუშებისა 3-4 ივლის და სხ.). გლეხებს რა მისცეს? მიწის მაგიერ ციხე-მათრახებით გაუმასპინძლდენ საგლეხო კომიტეტებს, რადგან ეს უკანასკნელები მიწას მოითხოვდენ. იქნება ჯარის-კაცების მდგომარეობა გააუმჯობესეს?! პირ-იქით. ზავის მაგიერ შეტევის პოლიტიკა აწარმოვეს და ბურჟუაზიული ლოზუნგი „ომი ბოლომდის" სავსებით მიიღეს; გარდა ამისა ჯარისკაცებისათვის სიკვდილის დასჯაც კი შემოიღეს.

ეხლა გავსინჯოთ ახალი მთავრობა, მუშების და გლეხების მთავრობა. ამ მთავრობამ მაშინვე ზავის შესახებ დეკრეტი გამოუშვა, მიწა გლეხებს გადასცა, მუშებს 8 საათის სამუშაო დღე კანონმდებლობითი გზით მიანიჭა, ჯარისკაცებისათვის სიკვდილით დასჯა გააუქმა.

როგორი პოზიცია უჭირავთ დღეს მენშევიკებს და ესერებს? [illegible] რომ მუშების და გლეხების მთავრობას ძირი გამოუთხარონ. ათასგვარ ცილისწამებას, ტყუილს და ჭორებსავრცელებენ ხალხში ახალი მთავრობის წინააღმდეგ. იმათ არა თუ მხარი არ დაუჭირეს მთავრობას, არამედ მოინდომეს მისი გაუქმება. ამ მიზნითაც როცა რკინის გზის კავშირის წარმომადგენლობამ მოითხოვა პარტიათა შეერთება, მენშევიკმა დანმა მენშევიკების და ესერების სახელით შემდეგი მოთხოვნილებები წარუდგინა ახალ მთავრობას: 1) პეტროგრადში კერენსკის შემოშვება, 2) წითელ გვარდიელებისათვის იარაღის აყრა, 3) სამხედრო რევოლიუციონური კომიტეტის გაუქმება, 4) უბოლშევიკებოთ მთავრობის შედგენა, ახალი მთავრობის სავსებით გაუქმება ისე, რომ მის დელეგატებს ცხოვრებაში გასავალი არ ჰქონდეს, და სხვა და სხვა. ერთი სიტყვით მენშევიკებმა მოითხოვეს რევოლიუციის განადგურება, მისპობა, ესერებმა კი გოცის და ავქსენტიევის ხელმძღვანელობით პოლკ. პოლკოვნიკოვთან ერთად შეთქმულება მოაწყვეს მუშათა, ჯარისკაცთა და გლეხთა მთავრობის წინააღმდეგ და იუნკრების შემწეობით უმოწყალოდ ხლეტდენ მუშებს და მატროსებს პეტროგრადში.

რა დასკვნა შეიძლება აქედან გამოიყვანოს ჭკუამოწყობილმა რევოლიუციონერმა? ის, რომ მენშევიკ—ესერები სიტყვით რევოლიუციონერობდენ და სოციალისტობდენ, საქმით კი რევოლიუციის, ხალხის, მუშების, გლეხების და ჯარისკაცების გამცემლები გამოდგნენ, გამყიდველები ერთი იმ [illegible] კორნილოვ—კერენსკი და მათი მეგობრებისა.

დღეს კი მთელი თბილისი, ყველა ქუჩები, ბოძები, კედლები, ტრამვაის ვაგონები აჭრელებულია მენშევიკ-ესერების პლაკატებით — 1 და 3 ნომერით. თავის პლაკატებზე ის ხალხი, რომელიც 8 თვის განმავლობაში ხალხს ატყუილებდენ, კიდევ საქვეყნოთ აცხადებენ, რომ ისინი ხალხის ინტერესებს დაიცავენ დამფუძნებელ კრებაში.

ამხანაგებო, არ დაუჯეროთ. აქ ნამდვილი ფარისევლობაა, მოტყუილებაა, თვალის ახვევაა შეუგნებელი მასისა. როგორ შეიძლება დაუჯეროთ იმ ადამიანებს, რომლებიც მუშათა და გლეხთა მთავრობის წინააღმდეგ მიდიან და უნდათ გააუქმონ ამ მთავრობის მიერ გამოცემული დეკრეტები მიწისა, ზავისა და დამფუძნებელი კრების შესახებ? რით არ სცხვენიათ იმ ხალხისა, რომელსაც ამდენი ხანია ატყუილებენ. ამხანაგებო, არ მისცეთ ხმა მენშევიკ ესერების პარტიას, არ მისცეთ ხმა კადეტებს და სხვა პარტიების სიებს, რადგან ის ნი მიწის მაგიერ გლეხებს ციხეებში გაგზავნიან, მუშებს იუნკრებს ჩაუგდებენ ხელში ამოსაჟლეტათ და ჯარისკაცებისთვის ხელმეორეთ სიკვდილის დასჯას შემოიღებენ.

ხმა მიეცით მხოლოთ ბოლშევიკების პარტიას, ხმა მიეცით 5 ნომერს.

კოტე.

კერენსკის გაქცევა.

კერენსკი დამარცხდა. მისი ერთგული ჯარები გაიფანტნენ. მისი შტაბი, რომლის სათავეშიაც იყვნენ გენერალი კრასნოვი და მენშევიკი ვოიტინსკი, დაატუსაღა რევოლიუციონერების მეთაურმა დიბენკომ.

აი რა ჩვენება მისცა დატყვევებულმა კრასნოვმა დიბენკოს 1 ნოემბერს 1917 წ. ქ. გატჩინაში.

დღეს სამ საათზე მე მომითხოვა უმაღლესმა მთავარ სარდალმა (კერენსკიმ) ის ძლიერ აღელვებული და განერვიულებული იყო.

— გენერალო, — მითხრა მან, — მე თქვენ დამღუპეთ. აქ თქვენი კაზაკები პირდაპირ ამბობენ, რომ ისინი მე დამაპატიმრებენ და მატროსებს გადამცემენ.

— დიახ, — უპასუხე მე, — ასეთი ლაპარაკი მართლა არის და მე ვიცი, რომ თქვენ არსად არ მოგეპოვებათ თანაგრძნობა.

— მაგრამ აფიცრებიც რომ ასე ლაპარაკობენ! მათ რაღა დიდ რაიმე?

— დიახ, აფიცრები უფრო უკმაყოფილონი არიან თქვენზე.

— რაღა დამრჩენია? უნდა თავი მოვიკლა.

— თუ თქვენ პატიოსანი კაცი ხართ, თქვენ ახლავე წახვალთ პეტროგრადში თეთრი ბაირაღით, გამოეცხადებით რევოლიუციონურ კომიტეტს და მოელაპარაკებით როგორც მთავრობის მეთაური.

— მე ამას მოვიქცევი, გენერალო.

— მე თქვენ მცველებს გაგატანთ და ვთხოვ, რომ მატროსიც გამოგყვეთ თქვენ.

— არა, არა. მატროსი ნუ იქნება მხოლოთ. იცით თქვენ, რომ აქ იმყოფება დიბენკო?

— მე არ ვიცი, დიბენკო ვინ არის?

— ის ჩემი მტერია.

— მერე რა ვქნათ? როცა დიდ საქმეს კიდებთ ხელს, პასუხის მიცემაც უნდა შეგეძლოთ.

— მართალია. მაგრამ მე მხოლოთ ღამით წავალ.

— რათა? ეს ხომ გაქცევა იქნება? წადით დაწყნარებულად და აშკარათ, რომ ყველამ დაინახოს, რომ თქვენ არ გაქცეულხართ.

— კარგი. მხოლოთ საიმედო მცველები მომიჩინეთ.

— კარგი.

მე გამოვედი, გამოვიწვიე მეთე დონის კაზაკთა პოლკის ზაზაკი რუსსკოვი და ვუბრძანე მას დაენიშნა რვა კაზაკი უმაღლეს მთავარ სარდლის საყარაულოთ.

ნახევარი საათის შემდეგ მოვიდენ კაზაკები და მითხრეს — კერენსკი აღარ არის, გაქცეულაო. მე ყველა ფეხზე დავაყენე და ვუბრძანე მოენახათ იგი. მე მგონია, ის გატჩინოდან ვერ გაიქცეოდა და სადმე აქვე იმალება.

მესამე კორპუსის უფროსი გენერალმაიორი კრასნოვი.

რა ელის კაზაკებს?

მუშების და გლეხების მთავრობამ დაადგინა გატჩინოში მყოფი კაზაკები გაგზავნოს ფრონტზე, ... არმიის განკარგულებაში. გენერალი კრასნოვი და კერენსკის ჯარების შტაბის წევრები დატუსაღებული იქნებიან. ამ შესრულებული არ იქნება ყველა პირობები იმისა, რომ კაზაკები დანებდენ. გამოძიება აწარმოებს. კაზაკებმა განაცხადეს, რომ მათ ძრიან დაემორჩილონ პეტროგრადის სამხედრო ოლქის მთავარ სარდლის განკარგულებას. 3 ნოემბრიდან კაზაკებს უკვე დაუწყეს გზავნა ცალკე ეშელონებით.

საზღვარ გარეთ

პეტროგრადში დაბრუნდა წევრი ჩვენი პარტიის ცენტრალური კომიტეტის საზღვარ გარეთის დელეგაციისა ამხ. კოგანი, ის გამოსულა სტოკჰოლმიდან 30 ოქტომბერს. მისი წამოსვლის წინა დღით რამდენიმე დეპეშა გამოუგზავნიათ სტოკჰოლმიდან პეტროგრადში. როგორც გამოირკვა, არც ერთი დეპეშა არ მოსულა. ამხ. კოგანი თითონ გადმოგვცემს ზოგიერთი დეპეშების შინაარსს.

28 ოქტომბერს გერმანიის დამოუკიდებელ სოციალ-დემოკრატიული პარტიის ბელადის ამხ. ლედებურიდან ჩვენმა საზღვარ გარეთის დელეგაციამ მიიღო დეპეშა, რომელშიაც ის მხურვალეთ მიესალმება პეტროგრადში მომხდარ მუშების და სალდათების რევოლიუციას. ლედებურის სიტყვით, ეს უდიდესი ნაბიჯია პროლეტარიატის ბრძოლაში ზავისთვის. ამ რევოლიუციამო, ამბობს ის ერთხელ კიდევ დაამტკიცა, რა არაბუნებრივია პროლეტარიატის და ბურჟუაზიის კოალიცია. პეტროგრადის მუშების და სალდათების რევოლიუცია გაკვეთილი იქნება მსოფლიო პროლეტარიატისათვის. ჩვენ მივესალმებით რუსეთის მუშებს, გლეხებს და სალდათებს. ჩვენ აღვუთქვამთ რუსეთის ახალ რევოლიუციას ყოველ მხრივათ დავიცავთ და მხარს დაუჭერთ მას. დეპეშა ასე თავდება:

გაუმარჯოს რუსეთის რევოლიუციას, გაუმარჯოს პროლეტარიატის რევოლიუციონურ ბრძოლას ზავისა და სოციალიზმისთვის.

—

ჰოლანდიიდან მოკლე, მაგრამ ძლიერი დეპეშა გამოგზავნა ამხ. პანეკუკმა. ჰოლანდიის რევოლიუციონური სოციალ-დემოკრატიის სახელით ამხ. პანეკუკი სალამს უძღვნის რუსეთის რევოლიუციას, რომელსაც მოყვება მსოფლიო პროლეტარიატის გადამჭრელი ბრძოლა სოციალიზმისათვის.

—

საფრანგეთის მემარცხენე ციმერვალდისტების წარმომადგენელი ამხ. გილბო შვეიცარიიდან მხურვალე სალამს უგზავნის რუსეთის რევოლიუციას, რომელიც წინამორბედია ევროპის პროლეტარების მომავალი ბრძოლისა და გამარჯვებისა.

—

შვეციის მემარცხენე სოციალ-დემოკრატებმა თავისი გაზეთის განსაკუთრებული ნომერი უძღვნეს რუსეთის რევოლიუციას.

მემარცხენე სოციალ დემოკრატების გაზ. „სოციალ-დემოკრატი" ჯერ შეეცადა დაემალა რუსეთის ამბები, მაგრამ ბოლოს იძულებული შეიქნა აცნობებინა თავის მკითხველებისთვის, რომ ალმოსავლეთში რევოლიუცია მოხდა.

—

ძველი ცენტრალურ აღმასრულებელ კომიტეტის სტოკჰოლმის ბიურომ რევოლიუციის წინა დღით ბიულეტენი გამოუშვა, სადაც მკაცრათ კიცხავს ბოლშევიკების მოსალოდნელ გამოლაშქრებას. რევოლიუციის შემდეგ გამოსულ ბიულეტენში კი დაბეჭდილია.. ტერეშჩენკოს სიტყვა, რევოლიუციის შესახებ კი რედაქცია პირდება მკითხველებს შემდეგ ნომერში მოელაპარაკოს.

—

გერმანიის საიმპერატორო საბჭომ გამოაცხადა, რომ ის შეიერთებს კურლიანდიას და ლიტვას. გერმანიის სოციალ-დემოკრატების ცენტრალური ორგანო „ფორვერტს" [illegible] სტატიას სწერს, სადაც ემუქრება მთავრობას,—ბოლშევიკური მეტოდით ვიბრძოლებთ, თუ მთავრობა გონს არ მოვიდა და ანექსიების პოლიტიკაზე ხელი არ აიღოო.

ჯარისკაცის წერილი.

ბათუმიდან. პეტროგრადის რევოლიუციონურმა ჯარმა და პროლეტარიატმა ბოლშევიკების ხელმძღვანელობით შემუსრა დროებითი მთავრობა, რომელიც შვიდი თვის განმავლობაში შეუცვლელათ აწარმოებდა ძველი მთავრობის პოლიტიკას: მათი კონტრ-რევოლიუციონერი მოქმედება აშკარა ღალატი დარჩა რევოლიუციონური ჯარის და პროლეტარიატისთვის. დღეს კი ჩამოკრა მათთვის უკანასკნელმა საათმა და ოცდახუთს ოქტომბერს ჯარი და პროლეტარიატი ერთათ დაირაზმენ ინტერნაციონალური დროშის ქვეშ და ხმა მაღლა დაიძახა: მთელი ძალა უფლება საბჭოებს, რომლებსაც შეუძლია ბოლო მოუღონ დღევანდელ კაცობრიობის გამანადგურებელ ომს. ეხლა ჩვენი წმინდა ვალია, მხარი დაუჭიროთ პეტროგრადის რევოლიუციონერ ჯარს და პროლეტარიატს, რომ მოვიპოვოთ ზავი, პური, და თავისუფლება.

უნდა ავლაგმოთ კონტრ-რევოლიუციონერები რომლებიც ცდილობენ ჩაიქრო მოსცხონ რუსეთის მესამე რევოლიუციას.

ამხანაგებო! დღეს ბათომში ყველა პარტიები, რომლებიც კონტრ-რევოლიუციონური მთავრობის ხელ მიჩანჩალებდენ, გზა კვალ არეულნი ცდილობენ სახელი გაუტეხონ ს. დ. პ. (ბოლშევიკებს), არ დაუჯეროთ მათ.

[illegible] „შრომის" [illegible]

თქვენ კარგათ იცით, თუ პირველ რევოლუციის დღეებში როგორ დევნიდენ ბოლშევიკებს. მაგრამ მათ ერთხელაც არ დაუწევიათ ის დროშა, რომლის ქვეშ დღეს ირაზმება რევოლუციონური ჯარი და პროლეტარიატი. ამხანაგებო! არ დაუჯეროთ იმ ცნობებს, რომელსაც დღეს ავრცელებენ კონტრ-რევოლუციონერები ბათომში ბოლშევიკების საწინააღმდეგოთ: იყავით ფხიზლათ, რადგან ჩვენც მოგვიწევს ჩვენი რევოლუციონური ვალის მოხდა.

მაშ გაუმარჯოს რევოლუციონურ ჯარს და პროლეტარიატს, გაუმარჯოს ს. დ. მ. პ. (ბოლშევიკებს). გაუმარჯოს სოციალიზმს.

ამხანაგებო ჯარის კაცებო! თუ მთელი ძალა უფლება საბჭოების ხელშია, მხოლოთ მაშინ შეგვიძლია მოვიპოვოთ ზავი, პური, და თავისუფლება.

ხალხის ბედი თვით ხალხმა უნდა გამოჭედოს. მაშ გაუმარჯოს ძალა-უფლების ხალხის ხელში გადასვლას.

დროებით ბათომში მყოფი ჯარის-კაცი
ს. დოლიძე.

პარტიული ცხოვრება.

ს. ხიდისთავი (გურია). 24 სექტემბერს ს. ხიდისთავში დაარსდა რუსეთის სოციალდემოკრატიული ინტერნაციონალისტთა ორგანიზაცია, რომელიც დიდი ხანია უნდა დაგვეარსებინა, მაგრამ სხვა და სხვა მიზეზების გამო დღემდის ვერ შევძელით. ჯგუფი ჯერ ჯერობით შესდგება 35 წევრისგან.

ჯგუფის დამფუძნებელ კრებაზე მოხსენება გააკეთა ამხ. თედორე კალანდაძემ დღევანდელ მომენტზე; ამასთანავე იგი მოკლეთ შეეხო ბოლშევიკურ პროგრამასაც. კრება სიამოვნებით შეეგება ამხანაგის მოხსენებას და სავსებით გაიზიარა ბოლშევიკების პროგრამა. შემდეგ ამისა, კრებამ აირჩია ბიურო სამი კაცისაგან შემდგარი. აგრეთვე კრებამ დაადგინა მოაწყოს პროგრამული მეცადინეობა ყოველ კვირა დღეს. ხელმძღვანელათ იქმნა არჩეული ამხ. მ. კიღურაძე, რომელსაც დახმარებას გაუწევს ვ. კალანდაძე. იმედი გვაქვს ხიდისთავის მშრომელი ხალხი მხარს დაუჭერს ჩვენ მიერ დაწყებულ საქმეს და ჩვენს ორგანიზაციაში ჩაეწერება, ვინაიდან ის მათი ინტერესების ნამდვილი გამომხატველია. სასურველია გურიის სხვა სოფლებშიც შედგეს ასეთი ჯგუფები.
ელ. ყარაჩოღელი.

მუშათა წერილები

ოქტომბერი განსაკუთრებული თვეა რუსეთის ისტორიის ცხოვრებაში. ჩვენ ორჯერ განვიცადეთ ოქტომბერი ერთი მეორის მოწინააღმდეგე.

ერთი იყო ძაძით მოსილი, მეორე იმედით სავსე. ერთი შავ-ბნელი, მეორე ლამაზი განთიადისა.

ერთი მაშინ განვიცადეთ, როდესაც მეფე ჯალათი ნიკოლოზ უკანასკნელი ტახტზე ავიდა (1894 წ. 21 ოქტ.) და დღიდგან თავისი გამეფებისა სისხლის მორევში ახრჩობდა მთელ ჩვენს ცხოვრებას. ციხე კატორღებში ალპობდა ხალხისათვის თავდადებულ მებრძოლ ამხანაგებს, დევნიდა თავისუფალ აზრს და სიტყვას. ძნელად მოიპოვება ისეთი კუთხე ჩვენი სახელმწიფოსი, რომ არ ეგრძნოს ოქტომბერში გამეფებულ ნიკოლოზის ბარბაროსობა. სულ სხვა მეორე ოქტომბერი 1917 წ. წინამორბედი განთიადისა იმედით სავსე და ახალი ცხოვრების მახარობელი.

1917 წ. ოქტომბერი [illegible] გადიდლი, რომელზედაც იჭედება კაცობრიობის მომავალი ბედნიერება. შავ-ბნელი ძალები თუმცა სცდილობენ მოხლოვებულ ტალღების შეჩერებას, მაგრამ ამაოდ. ვეროვითარი ძალა ვერ

შეაჩერებს უკვე გადმოხეთქილს მდინარეთა დინას ვერ უგრძვნიათ უბადრუკთ, რომ ყოველივე ცდა ამაოთ ჩაუვლით მათ, პოეტის თქმისა არ იყოს: „და რომ სიმართლე შეჰკრან შებოჭონ, ტყუილად ფიქრობენ, ტყუილად ჰგონიათ; ის წმინდა არის ვით ანგელოზი და თვით ტალახშიც წმინდათ დარჩება.
თბილელი ვასო.

როდესაც ვკითხულობთ ხოლმე სოციალისტ რევოლუციონერების წერილებს, სადაც სწერენ, რომ ჩვენ ვიბრძვით მუშების თავისუფლებისთვისო, მე ვფიქრობ, რომ რევოლუციონერები მართლა უნდა იყონ მებრძოლნი მუშათათვის. მაგრამ ისეთი მებრძოლი თუ აქვნებო ნ, როგორიც არის გობეჩია, მათგან მუშებისთვის სიკეთის [illegible] არაფერი გამოვა. თუმცა გობეჩია ებებ კი იყოს მებრძოლი, მხოლოთ არა მუშების ინტერესებისთვის. ჩვენ უკვე წავიკითხეთ გობეჩიას ნაწერი, თუ რას უქადდა მუშას, ან რა ნაირი თვალით უცქეროდა მუშის წარმომადგენლებს. რა საკვირველია, ის მათ შეს ჰმელოთაც კი არ დაიმდობდა. საინტერესო ისაა,—ბევრი ყავთ ამისთანა მებრძოლი თუ არა ესერებს.
ა

დამფუძნებელი კრებისთვის მხარის დაჭერას ძლიერ იწყებენ. თანაც გაიძახიან „მიწა და თავისუფლებას". მახსოვს, ქალაქის არჩევნებშიც გვპირდებოდენ: თითო პურს, ბლომათ ფულს, ცოტა მუშაობას, მიწა-წყალს უსასყიდლოთ. მაგრამ ამაოთ ჩაიარა მათმა დაპირებებმა. თურმე ესერებს ეს დაპირება მარტო სათქმელათ აქვთ და საქმით კი არარაობას წარმოადგენენ. მაგრამ არც ასე ადვილათ მოვტყუვდებით ეხლა. ჩვენც ფართოთ ვიხედებით თვალებში.
სიბირიაკი.

პროვინცია.

გორი. გორში კაი ხანია არსებობს ბოლშევიკების ორგანიზაცია თავის კოლექტივით და ბიუროთი. ჯერჯერობით ორგანიზაციაში ითვლება 80 წევრი. ორგანიზაციის გავლენა დემოკრატიულ მასსაზე დიდია, წევრთა რიცხვი ძლიერი სიჩქარით იზრდება. ადგილობრივი მენშევიკების გავლენა და ავტორიტეტი ხალხში თანდათან სუსტდება. მათი ორგანიზაციული აპარატიც სუსტია და დიდი სიჩქარით ირღვევა. აქ მოუწყვიათ მენშევიკებს ე. ნ. წითელი გვარდია, რომელშიც მოუკალათებიათ მრავალი ისეთი ელემენტებს, რომლებიც არაფერი საერთო არა აქვთ ჩვენ წითელ დროშასა რევოლუციასთან. ჩვენი ამხანაგები-კი (ბოლშევიკები) გვარდიის გარეშე აუტოვებიათ და მათ იარაღს არ აძლევს „მმართველი" მ[illegible]კური ორგანიზაცია. საჭიროა, რომ ჩვენმა ამხანაგებმა ენერგიულათ მოითხოვონ იარაღი, რომ საჭიროების დროს შესაძლებელი დარჩეს კონტრ-რევოლუციასთან გამკლავება.

ხუთშაბათს, 9 ნოემბერს აქ ბოლშევიკური ორგანიზაციის დავალებით ადგილობრივ კლუბში ლექცია წაიკითხა ამხ. თ. კალანდაძემ თანამედროვე მომენტზე. ლექცია წაკითხულ იქმა ორ ენაზე: რუსულად და ქართულათ. ლექციას მოყვა ხანგრძლივი კამათი, როგორც ლექციას, ისე ლექტორის უკანასკნელ საპასუხო სიტყვას აუდიტორია ოვაციებით შეეგება. ბოლშევიკური ლექციების ასეთი შეხვედრა მოწმობს ერთ რამეს: მენშევიზმი თანდათან კოტრდება ხალხის თვალში, ბოლშევიზმი, საოცრად ძლიერდება, ადგილობრივი ამხანაგების ვალია, შესაფერად გამოიყენონ ლექციის დიდი შთაბეჭდილება ხალხზე.

ლექციაზე დასასწრებლათ ფასები იყო სურვილისამებრ. მიუხედავათ ამისა წმინდა შემოსავალი დარჩა 80 მ. ნ.
დამსწრე.

№ 5 სია № 5

დამფუძნებელი კრების

კანდიდატებისა,

რომელიც წამოყენებულია კავკასიის საოლქო კომიტეტის მიერ (რ. ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკებისა).

1. **შაუმიანი** სტეფანე გეორგის ძე, სრულიათ რუსეთის მუშათა და სალდათთა დეპუტატთა საბჭოების ცენტრ. აღმ. კომიტეტის წევრი. ბაქო.

2. **ჯუღაშვილი** (კობა, სტალინი) იოსებ ბესარიონის ძე, ლიტერატორი. პეტროგრადი.

3. **ნარიმანოვი** ნარიმანი,- დოქტორი. ბაქო,

4. **ფიოლეტოვი** ივანე ტიმოთეს ძე, მუშა. ნავთის მრეწველობის მუშათა პროფესიონალური კავშირის თავმჯდომარე და ბაქოს მუშათა და სალდათთა დეპუტატების საბჭოს ა. კ. წევრი. ბაქო-ბალახანა.

5. **ცხაკაია** მიხეილი გრიგოლის ძე, ჟურნალისტი, თფ. საქ. საბჭოს ხმოსანი. თფილისი.

6. **მახარაძე** ფილიპე იესეს ძე, ლიტერატორი. თფ. საქ, საბჭოს ხმოსანი. თფილისი.

7. **ჯაფარიძე** (ალიოშა) პროკოპი აფრასიონის ძე, ბაქოს მ. და ს. დ. საბჭოს წევრი. ბაქო.

8. **თოდრია** სილიბისტრო იესეს ძე, მუშა, თფ. მ. პროფ. კავშ. ც. ბიუროს წევრი. თფილისი.

9. **ნაზარეტიანი** გმაიაკი მარქარის ძე, თფ. მ. და ს. დ. ს. წევრი. თფილისი.

10. **ქავთარაძე** სერგეი ივანეს ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. თფილისი.

11. **კუზნეცოვი** ნიკოლოზ მიხეილის ძე, სტატისტიკოსი, თფ. მ. და ს. დ. ს. ა. კ. წევრი. თფილისი.

12. **ისრაფილბეკოვი** მაკუბეი. დოქტორი. ბაქო.

13. **დენისოვი** ათანასე ექვთიმეს ძე, სალდათი, თფ. მ. და ს. ა. კ. წევრი.

14. **ოკუჯავა** მიხეილ სტეფანეს ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. თფილისი.

15. **ხანოიანი** სარქის მელიქ., პედაგოგი, ჟურნალისტი. თფილისი.

16. **მიშჩენკო** კორნილი ვასილის ძე, სალდათი, თფ. მ. და ს. ს. წევრი. თფილისი.

17. **შავერდოვი** დანიელი ალექსის ძე, ნაფიცი ვექილი, თფ. საქ. საბ. ხმოსანი. თფილისი.

18. **ენუქიძე** აბელი სოფრომის ძე, სალდათი. სრულიათ რუსეთის მ. დას. დ. საბჭ. აღ. კ. წევრი. პეტროგრადი.

19. **ტოროშელიძე** მალაქია გიორგის ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. თფ. საქ. საბ. ხმოსანი. თფილისი.

20. **რამონოვი** ევგენი დავითის ძე, სამხედრო ექიმი, თფილისი.

21 **ზარგარიანცი** ალექსანდრე ოჰანესის ძე, მუშა. ბაქოს მუშათა და სალ. დეპ. საბჭოს ა. კ. წევრი. ბაქო.

22. **ერქომაიშვილი** ალექსანდრე მიხეილის ძე, კოოპერატორი, თფილისი.

23. **იაგუბოვი** სეითი დოკაფერი, მუშა. ბაქო-ბალახანა.

24. **დუმბაძე** ვლადიმერი ელიზბარის ძე, მუშა, თფ. მ. პროფ. კავშ. ც. ბიუროს წევრი. თფილისი.

25. **კოლესნიკოვა** ნადეჟდა ნიკოლოზის ასული, პედაგოგი. ბაქო.

26. **აზიზბეკოვი** მაშადბეგ, ინჟინერი. ბაქო.

27. **ნანეიშვილი** ბიქტორ ივანეს ძე, პედაგოგი ბაქო.

28. **ათაბეგოვი** არშაკი ნაზარის ძე, ბუნების მეტყ., თფ. საქ. ს. ხმოსანი.

29. **არველაძე** პეტრე იაკობის ძე, სალდათი. ალექსანდროპოლი.

30. **ზევინი** იაკობი დავითის ძე (პავლე კუზმინი) მუშა. ბაქო-ბალახანა.

31. **ლეჟავა** სიმონ კონსტანტინეს ძე, დოქტორი. ფოთი.

32. **გაბრიელიანცი** (კარინი) არტაშ ვალასის ძე, იურისტი, ჟურნალისტი. ბაქო.

33 **თერიანი** ვაგანი სუკიასეს ძე, პოეტი. ახალქალაქი.

34. **მრავიან** ასკანეზ არტემის ძე, პედაგოგი, ჟურნალისტი. თფილისი.

35. **ბიკოვი** მიხეილ ივანეს მუშა ბაქო-ბალახანა.

36. **იოანისიანცი** აშოტ გაბრიელის ძე პედაგოგი, ერმიაძინი.

კავკასიის საოლქო კომიტეტი
რ. ს.-დ. მ. პ. (ბოლშევიკები).

ელექტრო-მბეჭდავი სტამბა „ქართლი", ლორის-მელიქოვის ქუჩ